

TYNNSLIP=BESKRIVELSER (Etter feltarbeide, sommeren-75)

Prøve nr.9. Finkornig, tett amfibolitt.

Min.: Hbl-epidot-plag-kalsitt (-bio).

Hornblende opptrer både som lister i grunnmassen og som opptil 3 mm store poikiloblaster (inkludjoner av matriks).

Porfyroblastene er sterkt sonerte med en nesten fargelos kjerne, mens kanten er grønnfarget.

Pleokroisme: X=klar, gul-grønn, Y=grønn, Z=blå-grønn.

Opt.-, $\Delta=0.024$, $2V_x=70-80^\circ$, $ZAc\approx 15^\circ$.

Fargen og den relativt høye dobbeltbrytningen tilsier at det er en vanlig blå-grønn hornblende. Det er mulig at porfyroblastene er en aktinolit da man ikke kan påvise en så høy dobbeltbrytning for disse.

Epidot opptrer i finkornige aggregater sammen med plag+kalsitt.

Den er svakt gul-grønn med pleokroisme. Opt.-, $\Delta=0.025-27$. Den høye dobbeltbrytningen tilsier en epidot og ikke en klino-zoisitt eller zoisitt.

Plagioklas opptrer både som relikte sub- til euhedrale krystaller og som en bestanddel i den finkornige grunnmassen. An-innholdet er vanskelig å bedømme.

Prøve nr.24. Lagdelt, finkornig grønskiifer (-sten). Veksling mellom akt-rike og akt-fattige lag.

Min.: Akt-ab-kalsitt.

Aktinolit definerer foliasjonen. Opt.-, $\Delta=0.018$, $ZAc=13^\circ$.

Den lave dobbeltbrytningen indikerer at mineralet er en aktinolit

Albitt utgjør den finkornige grunnmassen. Opt.+, $2V_z=70-80^\circ$.

Antakeligvis en ganske ren albitt.

Bergarten er en grønskiifer.

Prøve nr. 28. Lagdelt, middelskornet amfibolitt.

Min.: Hbl-gnt-plag.

Hornblende opptrer som radiære aggregater (poikiloblaster) i en finkornig grunnmasse av plagioklas.

Pleokr. som for prøve 9, opt.-, $\Delta=0.026$, $ZAc=15^\circ$.

Granat er også en bestanddel men ble ikke funnet i slipet.

Plagioklas utgjør altså grunnmassen, og er opt.-. S.setn.: An15-20.

Bergarten er amfibolitt.

Prøve nr.29. Middelskornet, lagdelt amfibolitt.

Min.: Hbl-kloritt-cumm.-gnt-plag.

Hornblende opptrer som store som store poikiloblaster i en finkornig grunnmasse. $\Delta=0.027$, $Z_{Ac}=16^\circ$, farge: Z=blå-grønn.

Kloritt utgjør en del av grunnmassen. Svakt grønnfarget med pleokroisme.

Cummingtonitt opptrer i mindre mengder i assosiasjon med hornblende. Den er fargeløs og med dobbeltbrytning omtrent som for hornblende. $Z_{Ac}\sim 20^\circ$. Parting||(001).

Granat er en bestanddel av bergarten men ble ikke observert i slipet.

Plagioklas utgjør sammen med kloritt grunnmassen. An15-20.

Amfibolittffasis-mineralogi.

Prøve nr.36. Finkornig amfibolitt.

Min.: Hbl-cumm-plag.

Hornblende opptrer som små, lange prismatiske krystaller med en sterk foretrukken orientering. Z=blå-grønn, $\Delta=0.023$, $Z_{Ac}=15^\circ$.

Må klassifiseres som en hornblende.

Cummingtonitt er i intim sammenvoksning med hornblende (aksial). Opt.+, $Z_{Ac}=23^\circ$, fargeløs, parting. Fe/Mg $\sim 2/3$.

Plagioklas utgjør finkornig grunnmasse (An=10-15).

Prøve nr.38. Lys, finkornig, skifrig bergart.

Min.: Bio-skap-qz-kalsitt.

Biotitt opptrer ofte i tynnå lag (monomineralsk), 1/2mm.

Farge: grønn-brun.

Skapolitt opptrer som opptil 3mm store poikiloblaster og innesluttet er både kvarts og biotitt.

Mineralet er fargeløst, og er énakset, opt.-, $\Delta=0.023-24$.

Kvarts utgjør matriks og finnes også som større kvarts-linsed aggregater.

Alle mineraler kan være i kontakt med kalsitt.

Prøve nr.42b. Hbl-kloritt-skifer.

Min.: Cumm-kloritt-kvarts-plag.

Cummingtonitt er prismatiske, stenglige og opptrer ofte i stråleformige aggregater. Fargeløst, $\Delta=0.023-24$, $Z_{Ac}=18^\circ$, opt.+. Hyppig tvillingdannelse (||100).

Kloritt utgjør den ene delen av grunnmassen. Grønnfarget med pleokroisme.

Plagioklas sammen med kvarts, utgjør den andre delen av grunnmassen. Opt.+, An10-15.

Prøve nr. 46. Middelskornet, lagdelt amfibolitt.

Min.: Gnt-cumm-kloritt-biotitt-kvarts-plag.

Granat opptrer som store poikiloblaster med inneslutninger av kloritt og cummingtonitt som er svakt orientert ~ lbas foliasjon, som betyr rotasjon av granat under eller etter vekst.

Cummingtonitt som sub-parallell lange, prismatiske kryst., orientert parallelt kloritt som definerer foliasjonen.

Fargelest, opt.+, $\Delta=0.030$, $Z_{Ac}=22-23^\circ$.

Kloritt opptrer som et sammenhengende aggregat i matriks og også som større korn. Grønnfarget med pleokroisme.

Biotitt opptrer i noe mindre mengder sammen med kloritt og cummingtonitt. Lys-brun-farget.

Kvarts forekommer både i finkornig matriks og som groverekornige aggregater (ofte i assosiasjon med granatene).

Plagioklas utgjør mesteparten av matriks.

Prøve nr. 52. Bio-mu-skiifer.

Min.: Bio-musk-skap-kvarts-plag-kalsitt.

Biotitt er poikiloblastisk og definerer foliasjonen. Oliven-farget.

Muskovitt ligger tilfeldig orientert i assosiasjon med biotitt.

Skapolitt opptrer som opptil 3mm store poikiloblaster og innesluttet er både bio, musk. og kvarts. Opt.-, énakset, $\Delta=0.022-23$.

Kvarts og plagioklas utgjør finkornig grunnmasse.

Prøve nr. 53. Cumm-kloritt-skiifer.

Min.: Cumm-kloritt-hbl-plag-kvarts.

For mineralbeskrivelser se prøve nr. 42b.

Hornblende forekommer i mindre mengder sammen med cummingtonitt.

Prøve nr. 72: Min.: Aktinolitt + kalsitt.

Prøve nr. 79. Metadiabas.

Min.: Akt-epidot-skap-plag-bio-kalsitt.

Aktinolitt opptrer som store anhedrale korn og er sterkt sonerte med en fargeles kjerne. $\Delta=0.016-17$ (grønne partier).

Epidot opptrer i finkornige aggregater i kjernen av plagioklas aggregater. Opt.-, $\Delta=0.026-27$.

Skapolitt opptrer som store korn som kan inneslutte både aktinolit og epidot/plag. Opt.-, énakset, $\Delta=0.020-22$.

Plagioklas opptrer som større relikte subhedrale kryst. (An30-35).

En diabas hvor teksturen er delvis bevart grønskiifer-metamorfose.

Prøve nr. 88. Massiv-svakt foliert middelskornet amfibolitt.

Metadiabas.

Min.: Hbl-plag-kalsitt.

Hornblende opptrer som prismatiske kryst. med en tilfeldig orientering. $\Delta = 0.025$, $Z_{Ac} = 18^\circ$. (Vanlig blå-grønn hbl)

Plagioklas er rel. store sub- til euhedrale kryst. (An10-15)

Relikt tekstur.

Amf.-fasis mineralogi.

Prøve nr. 107. Finkornig amfibolitt. (Grønnskiifer)

Min.: Akt-skap-kalsitt-a h

Aktinolit som små lister med en sterkt foretrukken orientering. $\Delta = 0.020$, $Z_{Ac} = 15^\circ$.

Skapolitt opptrer som større (opptil 2cm) kantrundete poikiloblaster. Inklusjoner av akt. og kalsitt ligger tilfeldig orientert.

Opt.-, énakset, fargeløst, $\Delta = 0.022$. (Meionitt60 Marialith40)

Kalsitt opptrer som små spredte korn jevnt fordelt i ba.

Albitt opptrer i mindre mengder.

Ba. må kalles en grønnskiifer.

Prøve nr. 108. Middelskornet metadiabas.

Min.: Hbl-plag-skap-kalsitt (-bio).

Hornblende. Store kryst. ofte prismatiske i form og er regelmessig fortvillinget. $Z = \text{blå-grønn}$, $\Delta = 0.025$, $Z_{Ac} = 18^\circ$. Mineralet er flekkvis fargeløst, særlig i kjernen av mineralet.

Plagioklas opptrer som mindre subhedrale korn ofte innesluttet av skapolitt. Opt.-. (An20-25)

Skapolitt opptrer som meget store sammenhengende korn, poikiloblaster, og inneslutter både plagiklas og aktinolit.

Kalsitt opptrer spredt i mindre mengder.

En amfibolitt.

Prøve nr. 118. Middelskornet, lagdelt amfibolitt.

Min.: Hbl-plag-kvarts.

Hornblende opptrer som radiære aggregater (poikiloblastisk) i en finkornig grunnmasse. Kjernen av aggregatene er som regel fargeløse, med en skarp, farget rim. $\Delta = 0.025$, $Z_{Ac} = 14^\circ$ (rim). Muligens koeksisterende akt og hbl.

Finkornig kvarts og plagioklas (An20-25) utgjør grunnmassen.

Prøve nr. 119. Middelskornet, lagdelt amfibolitt.

Min.: Hbl-plag-kvarts-kalsitt,-kloritt

Hornblende opptrer som radiære aggregater (poikiloblaster) og utgjør storparten av ba. i dbl-rike lagene. I de lyse lagene ligger de spredt i en finkornig grunnmasse. $\Delta = 0.026$, $Z_{Ac} = 15^\circ$.

Grunnmassen består av kvarts-plag-bio-kloritt.

Prøve nr.120a. Hbl-kloritt-ski fer.

Min.: Hbl-kloritt-bio-kvarts(-plag).

Hornblende opptrer som store porfyroblaster ofte i radiært formede aggregater assosiert med biotitt som ofte innesluttet helt.

Z=blå-grønn, $\Delta=0.025$, $Z\Lambda c=15^\circ$. Vanlig blå-grønn hbl.

Biotitt opptrer både som poikiloblaster sammen med hbl og i den finkornige grunnmassen sammen med kloritt-kvarts. Oliven-farget.

Kloritt opptrer sammen med kvarts-bio i grunnmassen. Rel. sterkt grønnfarget med pleokroisme.

Kvarts utgjør størsteparten av grunnmassen.

Øvre del av grønnskiferfasis.

Prøve nr.120b. Hbl-kloritt-ski fer.

Min.: Hbl-cumm-kloritt-bio-kvarts.

Hornblende opptrer som store poikiloblaster i den finkornige matriks. Radiært utformet. Har en skarp rim av cummingtonitt (i optisk kontinuitet). $\Delta=0.027$, $Z\Lambda c=13-14^\circ$.

Cummingtonitt opptrer oftest stråleformet ut fra hbl-aggregatene, og finnes også som egne aggregater. Opt., fargeløst, $\Delta=0.030$, $Zc=21^\circ$. Hyppig tvillingdannelse.

Biotitt opptrer i mindre mengder. Lys-brun farget.

Kloritt utgjør sammen med kvarts, grunnmassen. Grønnfarget, pleokroittisk.

Finkornig grunnmasse består av kvarts-kloritt.

Prøve nr.121a. Hbl-kloritt-ski fer.

Min.: Hbl-kloritt-bio-kvarts+cumm.

Hornblende som stråleformige aggregater (poikiloblaster), med en liten, skarp fargeløs rim av cumm. $\Delta=0.027$, $Z\Lambda c=14^\circ$.

Cummingtonitt som for 120b.

Kloritt opptrer i store mengder, ofte utviklet i større porfyroblaster. Grønn, pleokroittisk.

Biotitt som spredte korn. Lys-brun farget.

Finkornig matriks består av kloritt-kvarts.

Øvre del av grønnskiferfasis.

Prøve nr.121b. Akt-kl-ski fer. (Kvarts-rikere enn ovenfor)

Min.: Akt-cumm-kl-kvarts.

Mineraler som i 121a, med unntak av aktinolit, med mye mindre dobbeltbrytning, $\Delta=0.020$, $Z\Lambda c=14^\circ$.

Prøve nr.125. Finkornig grønnsten. (Akt-fels)

Min.: Akt-ab.

Aktinolit som radiære aggregater i en finkornig ab-matriks.
 $\Delta=0.020$, $Z\Lambda c=14^\circ$

Prøve nr. 126. Middelskornet metadiabas.

Min.: Akt-plag (serisittisering).

Store euhedrale plag-kryst. (An⁴⁵⁻⁵⁰) danner sammen med aktinolitt en sub-offittisk tekstur (pseudomorfose av mafiske mineraler).

Prøve nr. 126b. Leukodiabas.

MIN.: Plag-kalsitt-mgt.

Store euhedrale plag-kryst med store kalsitt-korn (mengdeforhold 3:1 hhv.) Relativt store mengder magnetitt.

Prøve nr. 136. Grafittskifer.

Vanskelig å utrede mineralogien. Porfyroblaster er skapolitt.

Prøve nr. 147. Hbl-gnt-glimmerskifer.

Min.: Gnt-hbl-gedritt-kloritt-plag.

Hornblende som radiære aggregater. Z=blå-grønn, $\Delta=0.027$.

Gedritt opptrer som stenglige, lange prismer, tilfeldig orientert i god kontakt med alle mineraler.

Svak pleokroisme: X=klar, lys, Y=svakt rødlig brun, Z=grønnlig brun Opt.+, to-akset, $\Delta=0.020$, rett utslukning. (Fe/Mg $\sim 4/5$).

Et ortorombisk ^{amfibol} mineral med pleokroisme må være gedritt. (Al-rik Fe-Mg amfibol)

Granat som store poikiloblaster med, foruten matriks, inklusjoner av hbl og gedritt som ligger som større usammenhengende relikter.

Kloritt lys-grønn pleokroitisk, opt+.

Finkornig matriks består av plagiloklas (An¹⁵⁻²⁰).

Amf.-fasis mineralogi.

Prøve nr. 148. Middels- til grovkornig 2 lagdelt amfibolitt.

Min.: lyse lag: Cumm-gedritt-gnt-kl-skap (-kvarts)

mørke lag: Hbl-cumm-kvarts (-plag)

Granat som store, euhedrale poikiloblaster, med inneslutninger utelukkende av cummingtonitt.

Cummingtonitt som lange prismatiske kryst. i ofte intim sammen-
voksning med gedritt (langs prisme-aksen). Klar, fargeløs, opt+,
 $\Delta=0.030$, $ZAc=24^\circ$ (Fe/Mg $\sim 2/3$). Hyppig fortvillinget.

Gedritt, lang-prismatisk, svak pleokroisme, rett utslukning (se 147)

Kloritt opptrer mest i større aggregater, koeksiterende med alle mineraler. Fargeløs, optisk positiv (Mg-kloritt).

Matriks består for det meste av skapolitt.

Prøve nr. 148b. ^{Mørkt} lyst lag i lagdelt amfibolitt.

Hbl opptrer som store korn sammen med mindre mengder av cummingto-
nitt. Matriks består for det meste av kvarts

Prøve nr.160. Middelskornet metadiabas.

Min.: Akt-plag-bio-pyritt.

Aktinolitt som anhedrale korn sammen med euhedrale plag-kryst.
Mineralet har sonering, med en fargeles kjerne.

$\Delta=0.019-22$, $ZAc=14^{\circ}$.

Plagioklas opptrer, som nevnt, som euhedrale kryst. (relikte), høy A.
Biotitt ligger spredt omkring i noe mindre mengder. Oliven-farget.
Pyritt som euhedrale kuber.

Prøve nr.167. Middelskornet metadiabas.

Som prøve 160.

Prøve nr.171. Metadiabas.

Lik prøve 160, med unntakelse av epidot, som kommer i tillegg.
Epidot opptrer som små inklusjoner i de store plag-krystallene.

Prøve nr.176. X Akt-kl-ski fer (grønnski fer, -fels).

Min: Akt-kl-ab-kvarts-kalsitt.

Aktinolitt opptrer som store radiære aggregater (poikiloblastisk).
 $\Delta=0.021$, $ZAc=14^{\circ}$.

Kloritt og albitt opptrer sammen som en finkornig grunnmasse.

Prøve nr.181. Akt-kl-ski fer. (Grønnski fer)

Samme som prøve 176.

Prøve nr.190a. Tett, finkornig grønnski fer.

Min.: Kl-bio-kvarts.

Mørk brun biotitt-porfyroblaster i en finkornig grunnmasse av
kloritt-kvarts.

Prøve nr.190b. Tett, finkornig grønnsten.

Min.: Kl-kvarts-ab-kalsitt.

Albitt og kalsitt opptrer som små porfyroblaster i en finkornig
grunnmasse av kloritt-kvarts.

Prøve nr.297. Tett, porfyroblastisk grønnski fer (-sten).

Min.: Kl-plag ++...

Kloritt opptrer som porfyroblaster i en ubestemmelig grønn grunn-
masse. Opt+, fargeles.

Relikte fenokrystaller av plagioklas finnes også.

En omdannet porfyrisk gang eller lava.

Prøve nr.299. Metadiabas.

Min.:Akt-plag-epidot-skap-kalsitt.

Aktinolitt som store, euhedrale kryst., tilfeldig orientert.
 $\Delta=0.019$, $ZAc=15^{\circ}$.

Epidot opptrer i finkornige aggregater sammen med plag og/el.
skapolitt. ≈ 0.030 , opt-, svakt grønnlig pleokroittisk.

Plag. som store euhedrale krystaller.

Grønnskiferfasis-min.

Prøve nr.303. Grovkornig metadiabas.

Min.:Akt-plag-epidot.

Aktinolitt som ovenfor.

Plag. som ovenfor.

Epidot som ovenfor.

Prøve nr.307. Gnt-amfibolitt.

Min.:Gnt-hbl-kl.

Hornblende opptrer som store lang-prismatiske korn.
 $Z=blå-grønn$, $\Delta=0.027$, $ZAc=15^{\circ}$.

Granat er poikiloblastisk med inklusjoner av hbl.

Kloritt er svakt grønnfarget, pleokroittisk, opt+.

Cascias topp: Lagdelt amfibolitt.

130

Min.:Hbl-kvarts-plag-kalsitt.

Hornblende opptrer i store rel. grovkornige aggregater (poikiloblastisk) sammen med kvarts og kalsitt. $Z=blå-grønn$, $\approx 0.026-27$, $Zc=15$

Plag-kvarts utgjør grunnmassen.

Øst på Biddjo-antikl. Lagdelt amfibolitt.

15

Min.:Hbl-gnt-bio-kl-kvarts-ab(plag.).

Hornblende opptrer som store euhedrale prismatiske poikiloblaster (inkl. av kvarts-ab). $Z=blå-grønn$, $\Delta=0.026$.

Biotitt opptrer som store poikiloblaster sammen med hbl. Lys-brun.

Kloritt opptrer i store mengder sammen med kvarts og i kontakt med de andre min. Grønn, pleokroittisk, opt+.

Granat opptrer i små mengder i kontakt med alle mineraler.

Kvarts-plag utgjør grunnmassen.

Vestlig del av Cascias: Hornblenditt (Grovkornig amfibolitt).

Min.:Hbl-gedritt-kloritt-plag.

Hornblende opptrer både som lister i grunnmassen og som store porfyroblastr. $Z=blå-grønn$, $\Delta=0.026$, $ZAc=15^{\circ}$.

Gedritt opptrer som store porfyroblaster, intimt sammenvokst med hornblende. Også som mindre lang-prismatiske lister.

Pleokroittisk i grønt-fargeløst. $\Delta=0.015-16$, rett utslukning, opt.

Kloritt opptrer i mindre mengder som større korn sammen med hornblende og gedritt. Fargeløst, opt+.

Plagiklas utgjør finkornig matriks.

PETROLOGI (Biddjovagge-området)

Tynnslipstudiet viser at det aktuelle området varierer i metamorfosegrad fra midtre del av grønskiferfasis til begynnelsen på amfibolittfasis.

Mineralreaksjoner som definisjonsmessig (etter Winkler) markerer overgangen til amfibolittfasis forekommer ikke i grønskiferene. De er for Al-fattige til å kunne danne staurolitt fra kloritt+muskovit, og siden muskovitt ikke er tilstede i bergartene vil antakeligvis kloritt være stabil et stykke inn i amfibolittfasis. Kloritt forekommer i bergarter over hele området men er muligens sekundært dannet i de vestligste områder.

To isograder i området faller omtrent sammen og markerer overgang til øvre grønskiferfasis (granat-sonen). Disse sees på kartet som er vedlagt. Den ene er granat-isograden som begrenser området med granat-førende amfibolitter. Den andre markerer aktinolitt-hornblende overgangen, som altså skjer omtrent samtidig med tilsynekomst av granat. Cummingtonitt er et meget hyppig forekommende mineral i assosiasjon med hornblende. Om aktinolitt koeksisterer med hornblende over et visst område vites ikke.

Fig.1 viser situasjonen i området øst for de nevnte isogradene. Paragenesen aktinolitt-kloritt-albitt-kvarts(-biotitt) er den mest hyppige, markert med et kryss i trekantdiagrammet. Men også de andre mulighetene er observert. Aktinolitt forekommer også som eneste mafiske mineral.

De andre figurene viser parageneser vest for isogradene. ACF-diagrammet, fig.2, viser ^{den}ikke godt nok, men det generelle inntrykket er at på Cascias, øst for Biddjovagge-antiklinalen, er paragenesene representert ved de helt opptrukne "tie-lines", mens den stiplede linjen ser ut til å passe bedre for området syd for Cascias og ved Gæðas-cokka. Det er mulig at dette kan bety en forskjell i trykk. Høyere deler av lagrekken er jo eksponert i de sydligere områdene. Lengst syd (S for Stallovare, prøve 307) får vi igjen opprettet hbl—gnt+kl "tie-line".

AFM-diagrammene, fig.3,4&5, er konstruert ved projeksjon på lag fra plagioklas-hjørnet i tetraederet, Al_2O_3 -(FeO+MnO)-MgO-(CaO+Na₂O), ned på et plan. I dette diagrammet kan derfor Ca-rike mineraler bli representert. Vi har med å gjøre K-fattige bergarter.

Fig.3 viser meget godt de hyppigst forekommende paragenesene på Cascias og repr. ba. til vest-siden av Biddjovagge-antiklinalen. Prøve 42b og 36 kan være repr. med både fig.3 og fig.4. Fig.4 er

konstruert på grunnlag av én prøve, som har par. cumm-gnt-kl-kv-pl
Her ser det ut til at kloritt er ustabil i nærvær av hornblende og
kan representere en ny isograd.

I de vestligste områder forekommer et nytt mineral, gedritt, som
er et Al-rikt mineral av ellers samme sammensetning som cummingto-
nitt. Det er funnet i 3 prøver, 147, 148 og i en hornblenditt, som
vist i fig. 5. Kloritt er også tilstede, men er antakeligvis dannet
sekundært. Prøve 148a&b er representert ved de helt opptrukne for-
bindelseslinjene mens 147 og hornblenditten med stiplet linje. Om
denne forskjellen representerer noen ulikhet i metamorf grad, eller
om det er bare kjemiske forskjeller (Na/Ca-forholdet), vites ikke.
Om det første var tilfellet så skulle altså gedritt og hornblende
være ustabile sammen i prøve 148 ($\text{ged.} + \text{hbl} \rightarrow \text{cumm} + \text{gnt} + \text{plag}$), og
kunne representere enda en ny isograd.

Høyt Na-innhold vil kunne stabilisere gedritt i forhold til
cummingtonitt.

I tillegg til omtalte mineraler er skapolitt et meget utbredt mine-
ral i hele området. Det opptrer ofte som store porfyroblaster som
omslutter alle andre mineraler. Minerallet anses derfor som et sent
omvandlingsprodukt etter plagioklas ved at saltholdige løsninger
har gjennomtrengt bergartene.

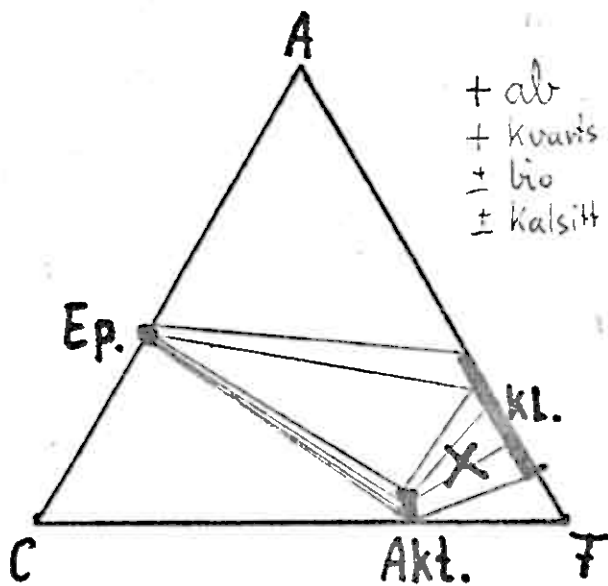

Fig. 1: Grønnsiefer-fasis-mineralogi.
(Biotitt-sonen)

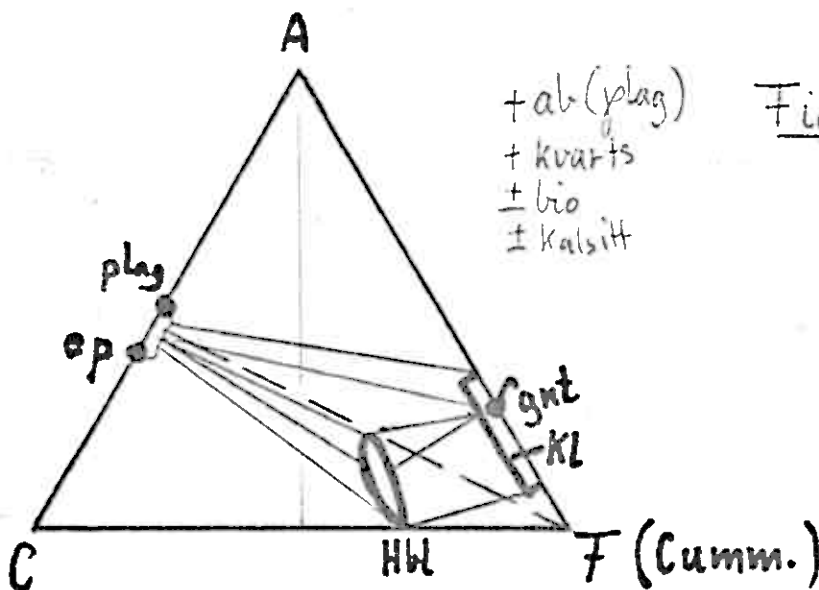

Fig. 2: Øvre del av grønnsiefer-fasis. (Granat-sonen)

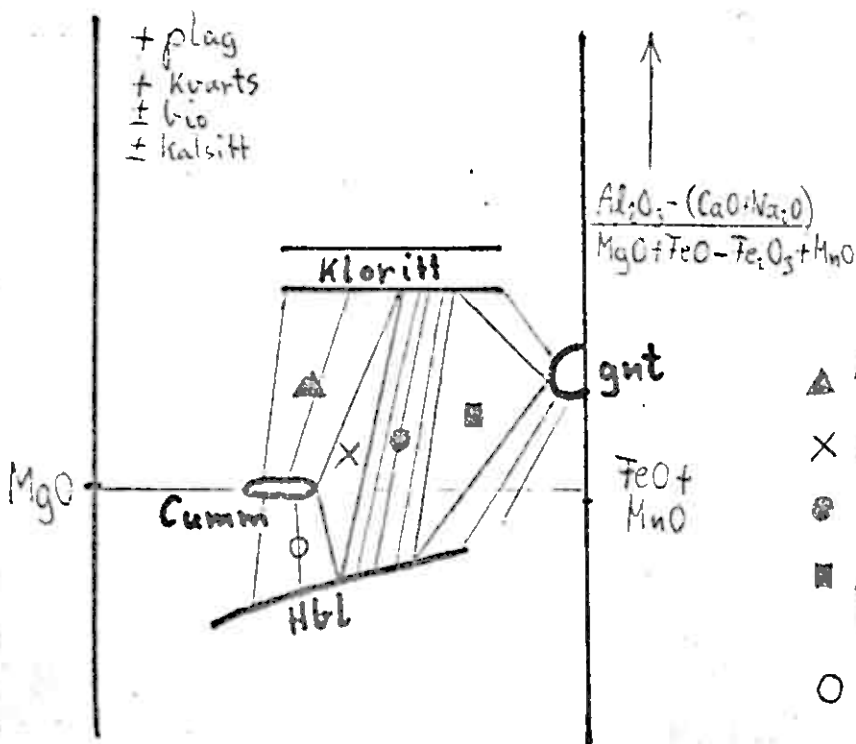

Fig. 3: AFM-diagram, granat-sonen.

▲ 42b

× X, 53, 120b, 121a

● 119, 120

■ 29 og én prøve på østflanken av Biddø-antiklinalen.

○ 36

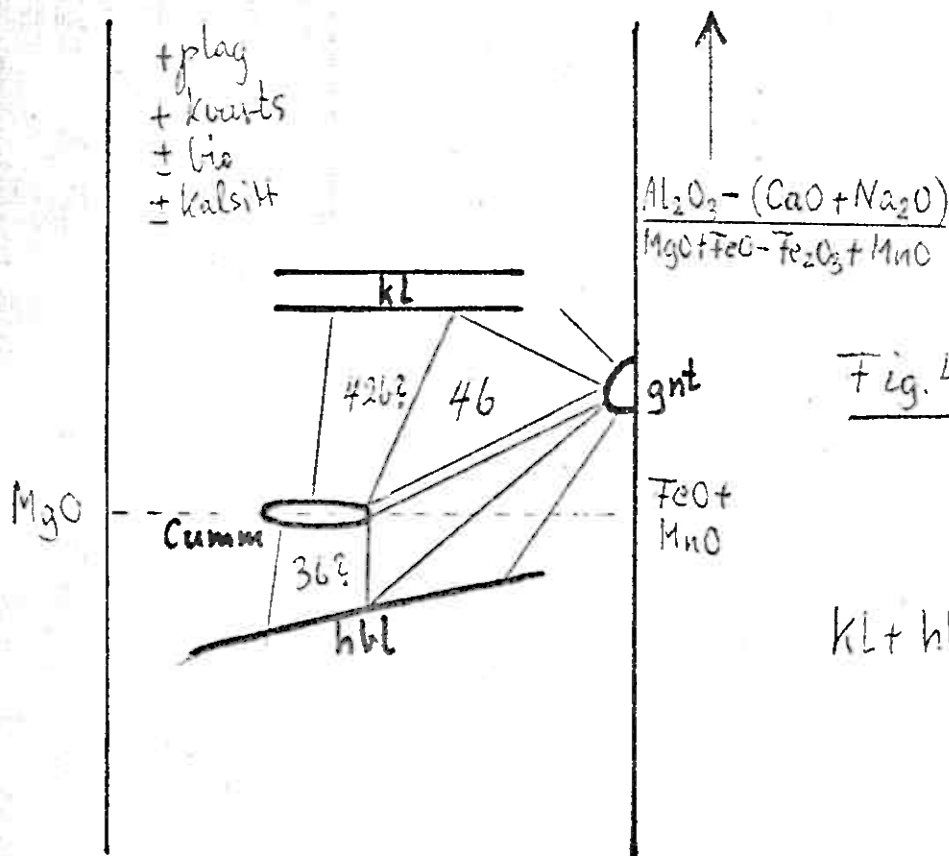

Fig. 4: AFM-diagram, granat-sonen med paragenesen gnt-cumm-klorit.

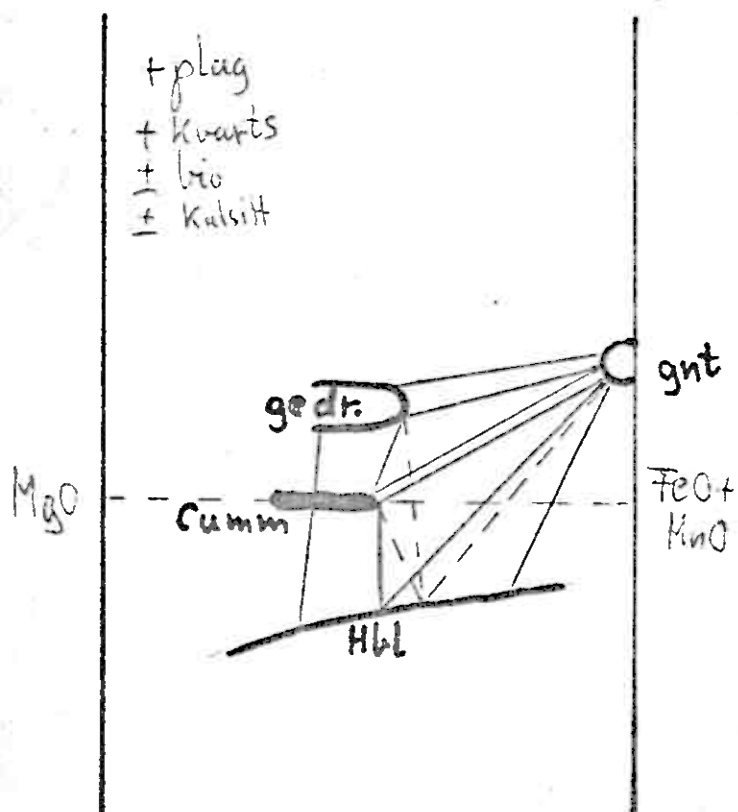
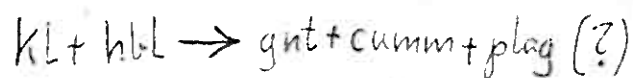
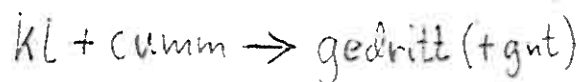
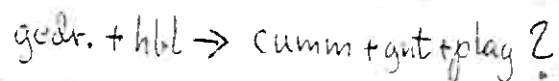

Fig. 5: Anf. fasis (?)

Stiplede linjer: 147 og hornblendit

147 → 148:

Isograd-kart i Časkilasområdet

M=1:50000

Karl Inge
Olsen.

hornblende
granat

aktinolit

Časkias

753

Biotitt-sønen

774m

467m

Granat-
sønen

Njalka-jr.

Durbun
jørrre

Gerris-
jørrre

Grovis
løbba

Stiplete linjer:

1. Reaksjon, fig. 4
2. — — —, fig. 5
3. — — —, fig. 5

147 → 148

507